

Конкурс „България в дланта ми”

България си ти

Земя като човешка длан,
с вековна слава и царе велики.
Така прекрасна, с толкоз плам
закриляла народа си със щика.

Земя, богата с родния Балкан,
със знаме гордо и непобедено.
Във битки тежки давала си дан –
да го развееш неопетнено.

Земя, признала българския хан,
видяла мъки, робство и неволи.
Но пазила небето си във бран –
децата да растат на воля.

Земя с Батак, Копривщица и Вола,
мечтала с векове за свобода.
Почиташ спомена за своите герои
и паметник издигаш на върха.

Земя, дарена с Рила и Пирин,
с нивя зелени, с върхове високи,
с поляни цветни, ширнали се там,
с бушуващи реки дълбоки.

Земя с народ велик, непобеден,
с деца прекрасни, взели във ръка
червена роза и божур червен,
издигат знамето над твоята снага.

Земя, опазила език и род,
аз своя дъх съм вече притаила
и вярвам, че където и да съм,
ще те обичам и ще те закрилям!

Родино моя, българка съм аз,
за бъдещето твое ще се боря,
за да те има винаги пак там –
на картата в сърцето на Европа!

Пламена Светославова Петрова
10 кл., БСУ „Д-р Петър Берон”,
гр. Прага